

На балотах заквітнеюць нівы.

СТАРОБІНСКАЯ ЯЎРЭЙСКАЯ БЕДНАТА, ОРГАНІЗАВАЎШЫСЯ У МЭЛІОРАЦЫЙНАЕ ТАВАРЫСТВА, АСУШЫЛА БОЛЬШ 100 ДЗЕСЯ. ЦІН НЕПРАХОДНАГА БАЛОТА. — СЯЛЯНСТВА ПЕРАМЯНІЛА СВАЕ ПОГЛЯДЫ НА ЯЎРЭЙ-ЗЕМЛЯРОБАЎ. — КАРОЎЧЫНЦЫ АСУШАЮЦЬ БАЛОТА, А ШТО РОБІЦЬ КОМСАМОЛЬСКАЯ ЯЧЭЙКА?

Яўрэйская бедната асушыла балота.

(Старобінскі раён, Бабруйская акруга).

„Вялікі мох“, трасіны — так завуць старобінцы балота, што ажурнае мастацтва. Толькі ўзмку ў часе вялікіх марозаў можна было прапрацаваць туды за сасновым скарбам.

Іа толькі жыўла не магла туды нагой ступіць, але нават ітшкі не садзілі. Тут пачаў Пінскі балот.

У сувязі з выданнем дэкрату аб падзяленьні яўрэйскіх аймаў, зацікавілася старобінская яўрэйская бедната. А дзе ўзяць зямлі?

Інжынеры-тэхнікі паралі асушыць бліжэйшы вучастак балота. Узляса яўрэйская бед ата.

У 1924 годзе ўтварылася Старобінскае мэліарэцыйнае таварыства. Уступіла ў яго 60 чалавек. Некаторыя сяляне сьмяяліся, што «дурні іны, таму і лезуць у балота». Але бедната ўсё-ж такі палезла ў балота. Праўда, спачатку вышта няўдача. Дзякуючы памылкам, што зрабілі кіравнікі прац па асушцы, вынікаў някляе не удалося атрымаць. Таварыства сьціскалася на палову. Але ўпарта перамагаючы вялікія цяжкасьці яно працягвала сваю працу. Усё гэта пад мэліарэцыйнага работна было адведзена 250 дзясцін.

Калі балота ёсьць гатовы вадапрыймнік — рака Случ.

Заставацца такім чынам правесці цэнтральную магістраль і бакавыя стралкі.

Згодна статуту мэліарэцыйнага таварыства, кожны сябра яго павінен адпрацаваць 50 рабочых дзён у рабочы сезон, а нястачу рабочай сілы таварыству прышлося пакрыць наймам за лік атрыманых даўгатарміновага дзяржаўнага кредыту.

Прышлішы пад увагу ўсю каштоўнасьць гэтых работ, дзяржава ўзяла на свой кошт выдаткі па вынаходжаньню і дрэнажыраваньню. А карчоўка, першае ворыва і культурна-тэхнічныя мерапрыемствы праводзіліся на сродкі таварыства і сіламі яго сяброў.

Калі сышла вада з балота, таварыства прыступіла да раскарчоўкі плошчы. Гэта операцыя патрабавала вельмі

шмат сілы і вялікай колькасьці сродкаў. Наколькі цяжка гэта праца, відаць хочбы і з таго, што за раскарчоўку і расчыстку адной дзясціны балота насельніцтва патрабавала ня менш 80 рублёў, а каб раскарчаваць дзясціну, патраба было ня менш 10 чалавек на працягу цэлага тыдня.

Пасля раскарчоўкі ішлі працы па адбудаваньню дрэнажоў.

Дрэнажыраваньнем была дасягнута поўная асушка мясцовасьці і калі раней яна зьяўлялася вялікай непрыступнасьцю, то зараз трактар можа сьмежа гуляць па палосам „абноўленай зямлі“.

Не супынілася таварыства і перад выдаткам сродкаў на пакупку мінеральных угнаеньняў, бо ўнёсшы калійную соль з суларфосфатам, можна атрымаць вялікі ўраджай.

Вынік працы — дасягненьні

Раскарчована 100 дзясцін. У гэтым годзе пракладзены дрэнажы на плошчы 40 дзясцін. 35 дзясцін засеяна.

Усё гэта па крысе ёсьць на вопытным полі таварыства.

5 дзясцін асу, як зьялены аksamіт, распласталіся на балодзе: капуста, турнепс, бруква, морква і г. д.

Звычайна балотная дзясціна сенажаці дае 150 пудоў у адзін укос, а мэліаратары атрымалі 370 пудоў з дзясціны і няменшага ўкосу чакаюць увосень.

У мінулым годзе на Случкай сельска-гаспадарчай выстаўцы старобінскія мэліаратары атрымалі павалу за свой экспанат — качан капусты вагою больш пудоў.

Бачачы такі дасягненьні на балодзе, сяляне перамянілі свае погляды на яўрэй-земляробаў, а сябры мэліарэцыйнага таварыства лічыць з большай энэргіяй бяруцца за працу.

Глядзіш на жывую справу сацыялістычнага будаўніцтва ў такім глухім раёне і лішні раз пераконваешся, што грамадзкая ініцыятыва пры дзяржаўнай дапамозе сапраўды можа тварыць чуды.

— І добра будзе для гараць у чыны! — казалі сяляне.

Вескі, дзе жыў Яська, ужо шмат год мучыцца ад недахопу ападу.

Калі пачынаў Яська капаць балота, дык ён ведаў, што ў ім знойдзе шмат добрага ападу. Так і вышла.

Сяляне перасталі сьмяяцца над Яскінай працай, але самі балота не чапалі.

Мінуў ужо тры год, як Яська скончыў працу па асушцы балота.

Цяпер на балодзе квітнеюць лужкі і хвалюцца залатэстае жыта. Турнепс тоўстымі пільмі лежэ з зямлі. Ішчэ больш ахнулі ад зьдзіўленьня сяляне і па ішчаму пачалі думаць.

Калі насталі цёплыя ліпенскія дні ў гэтым годзе, ужо заварушылася ўся вёска. На балодзе, што калі гаю разьліглася шэраю коўдраю на цэлыя вёскі, зьвіняць лалаты, мітусіцца шэрыя сьвіткі.

А увечары адтуль нясуцца гучныя песьні — той, на мохавым балодзе заквітнеюць нівы...

Вігуде гукі песьні гэтых і калышуде балотныя прасторы, рассякаючы вьчэрні, васьліковыя змрокі.

Янка Шаірна.

А дзе была ячэйка?

(Магілёўская акруга, Лупалаў сні р. Кароўчына)

Гэткараў 50 прасторы ў вёсцы Кароўчына знаходзіцца пад балотам. За гэту плошчу ўзяліся ў 1926 годзе сяляне. Наялі грабароў, зрабілі ўмову, згодна якой кароўчыны павінны былі ўносіць грошы ў некалькі тэрмінаў. Але на працягу ўсёй працы грабароў, мала хто з карочындаў уносіў належную суму грошай, ды і ўнесеныя папалілі на ўласную кішэню сяброў камісіі, якой было даручана кіраваць працай па асушцы балот.

Канавы былі пракапаны, але ў сучасны момант пазаганяла іх тваньню. Пні, якія сустракаліся на шляху канавы — ня выкароўваліся.

Быў суд за невыплату грошай за працу. Прыпалі кароўчындам у дваіне. Зачухалі паталіцы нашы сяляне.

Закончылася гэта справа так пудна таму, што кіраўніцтва ёю не папала ў надзежныя рукі. Комсамольская ячэйка асушкай балота зусім не цікавілася.

Ляпінскі Сымон.

Жывыя песьні аб новым

Ліпень. Гарачае сонца разблытала свае праменьні над балотам.

Тры дзень уварта працуе комсамалец Яська на балодзе. Хопч адраў і сьмяляліся барадачы-сяляне з яго комсамольскай вядушкі і бацька супярэчаў, што ня трэба асушаць балота і дарма траціць на гэта сілы.

Праца цяжкая. Але радасьць гараза

у вачох і сэрца матарам выгравала хуткую перамогу.

Капаючы балота, Яська спатыкаўся на розныя карчоўкі і паленьне. На чырвёры дзень сяляне ўбачылі на балодзе цалыя кучкі смалёстага дрэва, якое хутва высыхла на сонцы. Давіліся сяляне, адкуль гэта ён чысьбіраў столькі дрэў.

КУТОК МАЛАДОГА ПЧАЛЯРА

Раенне пчол

Раенне называецца адлет з вульы некаторай часткі пчол з маткай для ўтварэньня новай самастойнай сям'і. Навопытнаму чалавеку цяжка ўлавіць маленькіх прыметы, якія папярэджаюць раенне, але ёсьць адна прыметалічкі можна згадацца аб раенні пчол: гэта закладаньне ў вульі матачнінаў (пчолы закладваюць матачніны пчэ і ў тым выпадку, калі яны захочуць зьмяніць сваю матку, ці калі матка загінула).

Першы рой выходзіць заўбэды са старой маткай і толькі ў тым выпадку з маладою, калі старая матка загінула.

Як толькі пчолы запачатаюць хопч адзін ці некалькі матачнінаў (матачніны пачытаюцца на 7-8 дзень пасля пакладу ў іх яек), а то і раней азначанага моманту, калі пчол аходзіць так звяная равая гарачка, сам'я адускае рой.

Першы рой пры нармальным умовах адыходзіць сярэд дня, ад 10-2 гадзіны дню і толькі ў добрую пагоду. Калі стаіць доўгі час дрэнная пагода сярэд дня, раніцою і вечарам бывае добрая пагода, то пчолы могуць адраіцца і ў ішы час дна.

Пры вядзеньні пчалаводнай гаспадарні ў рамачэйных вульях, вельмі лёгка вызначыць час выхаду рою, таму-ж, хто трымае пчолы ў ілюдах, прыходзіцца ўважліва сачыць за павянан. Заўважыўшы, што пчолы хутка ўцянаюць з янога небузь вульы не супыняючыся, падзьмаюцца ўверх, носячыся ва ўсе бакі з сабым моцна звяначым гукам — трэба быць на пагагове.

ПЯРШАК (першы рой называецца першаком, другі — ДРУГАКОМ і наступныя — ПАРОЙ-НАМ) трымаецца на прывізцы досыць шмат часу (пакуль ня зьвернуцца, як аумаюць некаторыя пчалаводы, выслана разьведка на аднаўненне новага жыцьця). Калі няма на пасоцы дрэваў, ці дрэва вельмі высокія, то неабходна наладзіць спецыяльны прывой. Дзеля гэтай мэты зьяўляецца вельмі неабходным матар'ялам старая калада. Трэба спачатку наладу кіручы апаці зьверху, потым расклаць на дзьве палавіны і прымацаваць на кольях унутраным бокам уніз. Карысна ў час раення прывой час ад часу спрыскаваць ілювой сьміт (мёд разьведзены ў вадзе). Калі рой прывіваецца, трэба сабраць яго ў раўно.

Пасаджаны ў раўно рой сьдзіць ціха, калі там знаходзіцца матка. У ішым выпадку пчолы моцна гудуць. Калі пчалар заўважыць, што пчолы ў раўні неспакойныя — трэба ўважліва аглядаць тое месца, дзе рой абвіўся, ці месца ў лятку таго вульы, з якога вышаў рой, ці няма там кучкі пчол і сярэд іх маткі. Калі матка ня будзе адшукана, то рой трэба зьвернуць у той вулей, адкуль вышаў, ці ўспяць яго на яную небузь слабую сям'ю.

Раі другакі і паройкі

Раі другакі і паройкі пры выхадзе з вульы трымаюць сабе прыблізна таксама як і першакі, толькі гатыя раі менш запатрабавацельны да пагоды, выходзяць на працягу ўсяго дня, прывіваюцца ня так густа, ня доўга сядзяць на прывоі, а часам пакуручваюцца ў паветры, сразу-ж і ўлітаюць. Прыблізна праз тыдзень пасля адлету першага рою выходзіць адна з маладых матак і сям'я вырашае — ці раіцца ёй.

У гэты час трэба раніцою і вечарам прыкладваць вуша да вульы выслухоўваць оямі, што адлюстляла рой і калі будзе чуцьна пеньне матак, дык у першы-ж ці другі дзень адраіцца другі рой.

Па прыкладу лепшых

Прымай удзел у рацыяналізацыі сваёй вытворчасьці!

Конкурс на лепшага вытворца.

(Віцебск, Камтрэст).

У мэтах падняцьця зацікаўленасьці і актыўнасьці моладзі ў вытворчай, прафэсійнай і грамадзкай рабоде, фабком Камтрэсту, па ініцыятыве ячэйкі КСМ, парашну правесці конкурс.

Усё гэта ў конкурсе прымае ўдзел 23 маладых рабочых ад 5 прадпрыемстваў: дэпо трамвая — 8 чал., вадакачка — 3 чал., электрастанцыя — 6 чал., лесазавод — 5 чал., лавыя — 1 чал.

Высунута аўтарытэтная конкурсная камісія, у якую ўвайшлі: прадстаўнік адміністрацыі, 3 рабочыя з розных прадпрыемстваў, нам. дырэктару камтрэсту ад моладзі (апошні — старшыня камісіі), прадстаўнік ад Акруговага Савету Профсаюза і 2 сябры праўленьня саюза НКГ. Камісіяй была выпушчана адова да ўсіх рабочых Камтрэсту аб падтрыманні конкурсу.

Вось умовы конкурсу: 1) зьліца на работу без спазьненняў, 2) зьніжэньне прадуку і «бузы», 3) добрыя адносіны да матар'ялу, 4) прыкладнае трымаьне ў цэху, 5) абавязковае наведваньне ўсіх

вытворчых нарад і грамадзкіх сходаў, 6) падпіска на адну з газет, 7) рэгулярная уплата сьброўскіх уносаў, 8) абавязковае заняцьце сьмертам.

Кожны сябра конкурснай камісіі выдзяляе на месяц настрой і адносіны моладзі да конкурсу. Праводзіцца конкурс у Мясцкомі. Конкурс асьвятляецца ў пасьпэнтажэ. Моладзь адносіцца да конкурсу уважліва. Кожны жадае атрымаць першы прыз.

Конкурс будзе выдзяляцца ў працэсе работы. Пачаўся ён з 1-га чэрвеня і будзе працягвацца да 1-га верасьня г. г.

Вызначаны наступныя прызы: 1-ы — добрая бархатная таўстоўка, 2-гі — добрыя штаны і 3-ці — поўная левінская аббаватка.

Пакуль на першым месцы ідзе дэпо трамвая.

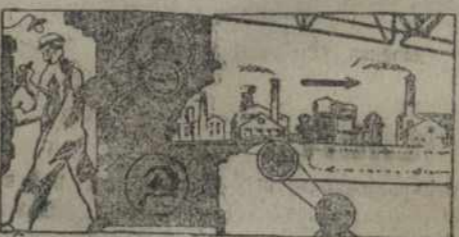
Правадзімы конкурс на лепшага маладога вытворца — грамадзкага работніка, бізуюмна будзе вылікаць умаценьне актыўнасьці моладзі ў штодзённай рабоде на вытворчасьці.

Лібуркі.

Рацыяналізацыя.

У іх.

У нас.

А мы вась чого дасягнулі

(З мата'ялаў райконфэрэнцый Бабруйшчыны)

— Прагулы сьрод комсамольцаў і беспартыйнай моладзі, — кажа сакратар Рагачоўскага РК, — на некаторых прадпрыемствах амаль зусім зьнішчаны. Вось лічы прагулаў:

Лесазавод МББ чыг. Сьнежань 1926 г. у дарослых прагулаў няма, а ў моладзі — 2; студзень 1927 г.: у дарослых — 2, у моладзі — 1; люты: у дарослых — 2, у моладзі няма; сакавік: у дарослых — 3, у моладзі — няма.

Фабрыка ім. Сталіна. Сьнежань 1926 г.: у дарослых — 8 прагулаў, у моладзі — няма; студзень: у дарослых 17, у моладзі — няма; люты: у дарослых — 14, у моладзі — няма і г. д.

Калі раней было шмат выпадкаў маніраваньня работай — спазьненнямі, нядбайна адносіны да інструмэнтаў, — то зараз гэтага няма. У вытворчых нарадах моладзь прымае актыўны ўдзел. Так, на прыкладу, у вытворчых нарадах удзельнічае: на заводзе МББ — 50 проц., на фабрыцы ім. Сталіна — 27 проц. моладзі.

— Яч. лесазаводу гор. Жлобіна (з дакладу Жлобінскага РК) заслухала даклад дырэктара заводу, праводзіла нарады комсамольцаў-вытворцаў. Старшыня вытворчай камісіі ў іх — комсамалец.

— На заводзе «Спартак» — старшыня вытворчай нарады таксама комсамалец. Большасьць комсамольцаў удзельнічае ў вытворчым нараду. Прагулы амаль што зьнішчаны. Па гэтаму пытаньню быў праведзены сьход моладзі. Большая частка комсамольцаў знаходзіцца на кваліфікававай працы і зьяўляецца прыкладнымі рабочымі. Хуліганства, якое было раней, ліквідавана.

Зрокаў.

3 пару — на электрыцтва

Комсамольцы не наведваюць вытворчых нарады

(Менск, дражджавы завод „Пралятары“)

Дзякуючы таму, што ў сыравіну заводу «Пралятары» пачалі ўводзіць суларфасфат і ішыя фізіялёгічныя рэчывы, павялічыўся выхад прадукцыі: рэней з аднаго пуду сыравіны выходзіла 18 хлібаў, а зараз — 23-24 хлібы. Гэтак мэрапрыемства таксама павялічыла і якасьць дрожджаў.

Праведзена электрыфікацыя заводу. Завод зараз працуе на электрыцтве.

Дзякуючы гэтаму — павысілася вытворчасць працы ў упакавальным аддзяленьні на 8-10 проц. Нас олькі павысілася вытворчасць і ў аддзяленьні зьбойкі і зьбойкі скрынаў.

Электрыфікацыя дала магчымасьць заводу абыходзіцца без часовых рэчываў. Праведзена рацыяналізацыя рабочай сілы ў саладоўні: замест былых 11-ці зараз працуе 9 рабочых.

Вытворчыя нарады на заводзе «Пралятары» зусім рэдка праводзіцца — 1 раз у 3 месяцы. Наведваюць вытворчыя нарады 25-30 чал. з працуемых на заводзе 127 рабочых.

Нечага ўжо і казачь пра ўдзел у вытворчых нарадах комсамольцаў і моладзі заводу. Нават вылучаны адна з іх у вытворчую камісію комсамалец на прысутнае на яе пасяджэньні.

Трэба, хлапцы, падцягнуцца!

Тры месяцы праверкі

(Ачковая фабрыка, Віцебск)

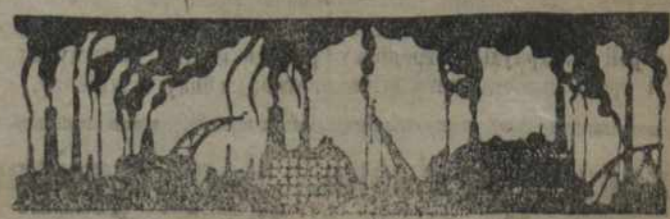
Па ініцыятыве праўленьня саюза ініцыятыў і комсамольскага райвожу пачалася падрыхтоўка да конкурсу. Сфармавана спецыяльная камісія, куды ўвайшлі інструктар фабрыкі, прадстаўнік заводу, адзіны рабочы спецыяліст і рабтрэйд. Конкурс будзе выдзяляцца ў працэсе штодзённай работы. У ім прымае ўдзел 100 моладзь фабрыкі да 23-х год, у кожнай касьці 60 чалавек.

Удзельнікі конкурсу падзелены на 3 групы: група выходзячых з брой, дзюно працуемых на фабрыцы і група выдзёных паступішых.

Конкурс павінен выявіць узаўважыць вытворчых дысцыпліна на фабрыцы, павышыць браку, зьніжчыць браку і зьніжчыць браку, зьніжчыць браку і зьніжчыць браку ў цэху ў цэху ў часе працы. У гэты перыяд на конкурсу кіруе фабком і вельмі комсамольскай ячэйкі.

Конкурс будзе працягвацца 3 месяцы.

Ачкова.

Пчалар ЛІВАНСкі.

Днём--станок, а ў ноч--паход

15 гадзін працягваліся манэўры Менскага комсамольскага актыву.—Начны шыбкі паход, хадзьба пад палачымі праменьнямі сонца, 40 вёрсты пераход—паказалі выносьлівасьць дысцыплінаванасьць Менскага актыву.—Манэўры—лепшая форма военізацыі комсамолу

Яй ішла падрых- На зборныя пункты.

Усе прадпрыемствы гор. Менску скратаром ячэй перадавалі сакрэтныя тэлефонграмы.
— Аважыкова зараз жа блыж у райком. Вельмі важная справа.
У райкомах сакратарам ячэй даручаюць сакрэтныя пакеты з пазвамі для выхадзічэйкі.

Тыма—кароценька, але глыбока засталі дна ў галаве атрымаўшага ле.
— У суботу 16 ліпеня прапаўнеўца табе зьвявіца а 8 гадзіне ўвечары на зборны пункт №...
Неабходна мець з сабой комсамольскі білет.

Аб гэтым павінен ведаць толькі ты адзін.
Толькі ты адзін. Не гаварыць нават сваёму лепшаму таварышу.
Тыя павы былі пасланы ўсю аўтэнты Менскай арганізацыі.

Менакружкамі і рэдакцыя «Чырвонай Зьмены», думалі раней правесці манэўры на толькі з актывам, а з усяй арганізацыяй. Гэта было б 6000 чалавек. Былі б гандлёвыя манэўры.

Але ўмовы не дазволілі. Вакол Менску няма для гэтага належнага месца—чарэды павы. Прышлося пляны скарачаць. Ахаліць покуль актыву.

Павы размыркоўваліся сакрэтна. Але некаторыя з шэраговых комсамольцаў праінохалі.

Шмат іх прышло ў Райкомы з пратэстам.
— Чым мы горш актыву?—Мы таксама жадаем пайсьці.

Днем у суботу хадзілі комсамольцы на выхадзіч з закладковымі тварамі. Хадзелася б пагаварыць адзін з другім распытаць. Але... не. Загадана маўчаць.

Зборных пунктаў было чатыры.
Першы—сад «КІМ». Сюды збіраўся жаўт Горрабену.

Другі пункт—клуб «КІМ»—збіралася Акідбрга.

Трэці—станцыя Заходняй чыгункі—чужы Ляхаўкі.

І чацьверты—дом Чырвонай арміі, дзе збіраліся комсамольцы курсу інжынерскага, пры Менскім Акружном Аважыкіму.

Зноў каманда... Полк крунуўся ў дарогу. Ідзем хутка. Вось горад ужо застаўся заду. Там жыхары вырашылі і раздумвалі, куды-б гэта маглі пайсьці ўзброеныя комсамольцы?

Вышлі за горад. Стала неяк прывальней. Пацклі комсамольскія сьпевы.
Пыл, які чорнай хмарай абкружаў хлапцоў, не пацсаваў баявога настрою.

Месьца спакойна, з вышнімі зьзяў над паходам.
Ішлі... Подаляк мы ўжо заўважылі абрысы Антонаўкі.

На прывале ў Антонаўцы

У часе прывалу камандзіры даюць таўмачаньні.
— Таварышы! На нас напаў вораг. Мы прымушаны адступіць. Да нас падойдуць новыя сілы... Ніякай панікі... Вытрымка... Пардак, у першую чаргу, павінен падтрымоўвацца камуністымі і комсамольцамі.

Сярод насельніцтва часта хавуюцца нашы ворагі-шпіёны. Захоўваць асьцёржасьць—наша задача...
— Зразумела?
— Зразумела! — хорам падхапілі хлапцы.

Марш начнога пераходу

Зноў пашлі. Але інакш, чым раней... Мертвая цішыня панавала ў шэрагах.
Курэньне суцэпілі.
Толькі палышлі да лесу, як адлучыўся ўзвод разведчыкаў і ўзвод дзорцаў.

Мы ідзем над добрай абаронай.
Ціха...
Цішыню начной імглы праразаў бас тав. Тархава, які завёў гутарку з савітаркамі.

— Ці ведаеце, за чым мы ідзем з такой асьцёржасьцю, чаму мы цяпер ня курым?
— Каб вораг нас ня заўважыў, адкавала адна сьпіртная дзяўчына.
— Які?
— Вязмоўна, у першую чаргу, вораг можа нас заўважыць з паветры, з аэрапліну...
— Правільна—тав. Тархоў здаволена адказам.
— Кожная наша іскрынка ад папіросу, кажэ ён,—можа быць ворагам скарыстана...

— Ты якога эскадрона?—пытаяся я ў аднаго хлапца.
— Трэцяга слаўнага эскадрону—з гонарам адказаў ён.
— А колькі ўзводаў у тваім эскадроне?
— А гэта, братка, ваенная тайна... Уперадзе—авангар, з заду—ар'ергард, па баках—дазоры. Сувязь з імі трымаем праз вэльсыпэдэтых «связьністаў», якія штохвілінна прыбгаюць з дапысьнямі...

Прывал у Трасьцінца

Пачынала сьвятаяць, калі мы падыходзілі к Трасьцінцу. Недалёка ад яго, у лясочку—адпачынак. Чакаем загадаў камандзіра палка.

Вакол нашай «паходнай» кухні—цалегі МПРК сабралася вялікая чарга.
— МПРК,—кажэ адзін хлапец,—бяз чаргі ня можна абыходзіцца.
— За тое дырэктывы партыі аб азьбіжэньні цян тут выконваюцца,—адказаў, купіўшы ўжо кілбасу і булку, хлапец.

Прывал у Трасьцінца скарысталі нашы політрукі. Былі прыведзены па эскадронам «політчасы».

Тут,—растлумачае адзін камандзір,—мы атрымалі падмацаваньне і сьвэня, а 5-ай гадзіне раньніцы, паройдем у наступленьне.

— Перад намі зараз пастаўлена задача—выбіць праціўніка з лесу. А к 12 гадзінам дню Менск павінен быць у нашых руках.

Пераходзім у наступленьне

4-ты эскадрон ужо пашоў у разведку. Вэльсыпэдэты развозяць дэрачэньні.
Атрымалі паведамленьне, што вораг размысьціўся ў лясочку, каля лягераў Беларускай дывізіі і мае добрыя аконы.
Каманда—эскадроны, «стройся»... і хутка нярухомай маса комсамольцаў была гатова да выступленьня. Рэмні вінтовак зноў селі на пацэргы за ноч плечы.
— Тав. камандзір,—скардзіцца адна дзяўчына,—чым мы горш хлапцоў. Мы былі б ня горшымі стралкамі.
Эх,—ня выпярпеў адзін хлапец, з цябе страляк, як з... зануўся... усе зачагаталі...
5 гадзін раньніцы... Сьвэжае паветра абмывае твары ня спаўных педую ноч

комсамольцаў... Многія з недарплівасьцю чакалі бойкі.
І раптам, паведамленьне нашых разведчыкаў... Блізка разведка ворага.

Бой.

Прашлі мотраў з сотню... Бяжэць... раздзедца каманда.
Пабыжалі...
Раптам заагатаў кулямёт праціўніка.

Многія лягілі на зямлю і пачалі поўзаць.
— У лес!—крычыць камандзір,—дрыва нас абароніць ад кулямёту.
Перабегі горуку.
З чатырох бакоў наступаем на ворага.

З пярэдніх акупаў яго ўжо выбілі. Нейкая зах'пленне ахаліла ўсіх.
— Варта было тав. Кавалёву крыкнуць—«ура»... «даёш»... як многагалосае громкае ўр...р...ра... працацляса па нашай лініі.

Кінуліся ў атаку...
Вораг збіт... Шмат палонных. Забіла праца і савітарнай каманды. Вось у аднаго, дзяўчына—санітарка выпягвае з воча камера. А хлапца, у якога пашла кроў з носу, абярнулі нагамі ўверх.
Бойка сьць хла...

Яшчэ дзе ні-дзе часта раздзюдца асобныя выстрэлы... Хлапцы сьварыстоўваюць астатні халастых патронаў...

Вынікі манэўраў.

Адчуваецца нейкая зморанасьць. За выключэньнем некаторых выпадкаў, дысцыпліна ў нашым палку добрая. Гэта адначалі камандзіры іры паўвядзеньні вынікаў манэўраў.

Тав. Рубін паведаміў пра гультайства, недисцыплінаванасьць б некаторых комсамольцаў, якіх вават забываліся пра свае вінтоўкі.

Наогул-жа, манэўры сьбе апраўдалі. — Экзамін мы вытрымалі,—сказаў наш камандзір. За 15 гадзін прашлі каля 40 вёрст.

Зварочваліся назад у гарацы сонечны дзень, калі сонца бязміласна плякло. Комсамол рыхтуецца і падрыхтуецца да будучых боек.

Аб гэтым сьведчаць праведзеныя манэўры.

Р. Гольдзін.

Справы і дні Задубскай ячэйкі.

ПАСЁЛАК «Ільліч». — сям'я з адных комсамольцаў. Міхайла Купрэў сумуе на сваю старасьць, якая мяшае яму фармальна стаць комсамольцам.—нузьма клічэўскі рытуе глебу для стварэньня «камуні».—бацькі і дзеці ў вялікай пагоджанасьці вырашаюць гаспадарскія задачы.

Дзеці і бацькі

Пасёлак «Ільліч».

Калісьці ў Задубі было некалькі чалавек такіх беднякоў, у якіх хлеба са свайго ўласнага полі хапала толькі на 1-2 месьцы, а каб не паміраць з голаду, вярталіся голоўным работнікам з гаспадарскіх ісьці ў плятагоні і па хвалах Сочу намысьці з ірусамі бровен на поўдзень.

Так было раней.
Калі паны паўцкалі да «панства шарыгускага» і гаспадаром іх вялізарных алошчавя вялі стаў той батрак і бедны сьлэпчы, што ўсе жыцьцё сваё працаваў на чужага, задубскія беднякі—плятагоні і алошчавя хадзілічыць аб вядуцку ім панства на зямлі, што пуствавала тут-жа калі батракі.

Саветы зямлю адпусьцілі. Дзецьці беднякоў кінулі свае мізэрныя вучаствкі і пераключылі поглядам большай часткі вясельскаўду: «Хутка прыедуць з Варшавы гаспадары, што тады рабіць будзёце?»—вышлі на пасёлак, імя якому хла «Ільліч».

Цяпер у пасёлку «Ільліч», засяляюцца беднякі, іскравымі праменьнямі і сьвэня на сельсавету ўсё сьвятло сьвэняцтва, новага дню. Тут і старыя і маладыя—лічаць сябе (і ёсьць так) комсамольцамі.

Сям'я з адных комсамольцаў.

Міхайла Купрэў мае шмат чаго апаўдэцаць з пражытка на сваім выку. Галоўны пільнаецца ў плятагоні хадзіць. Вядомы кожны парог на Дняпры, як свай двор. Крыху пісьменны. Гэта яму

дало магчымасьць быць настаўнікам у сваёй і суседніх вёсках.

Партызанам быў у грамадзянскай вайне. У дні сацыяльнай бурі і агню 1917 і 18 гадоў, Міхайла Купрэў—старшыня Доўскага рэўкому.

З першых дзён свайго сакратарства, Купрэў Нічыпар высууў прад ячэйкай пытаньне гаспадарчага будаўніцтва, увесь час налягаў на яго, і ў выніку калектыўнай стараннасьці Зарубскі сельсавет мае шэраг тых вялікіх дасягненьняў, аб якіх казалі мы вышэй.

Нічыпара другі раз выбралі ў сакратары сельсавету. І ён старанна і сумленна выконвае свае абавязкі, ахвотна дапамагае старшыні, які, дзякуючы малапісьменнасьці, слабавата разбіраецца ў сваіх абавязках і правах; ахвотна ліша самыя рознастайныя, адносіны і залвы для задубцаў і ня можа не ганарыцца, калі яго ўсе старыя і маладыя паважалюць і хвалюць.

Вельмі цікавіцца інтэнсыфікацыяй сельскай гаспадаркі. Вядзе вучот прыбыткаў і выдаткаў, запісвае дзень нараджэньня рабенькага цяляткі, месьца пасева лёну, чаргаваньне пасеваў і інш. здарэньні ў гаспадарцы.

Жадае разгруціцца ад працы ў сельсавете, каб цалкам аддацца выконваньню намечаных ячэйкай масавых гаспадарчых задач.

Аўхім—старэйшы сын Міхайлы. Самы стары зараз комсамалец у ячэйцы. Быў сакратаром ячэйкі, некалькі разоў паліт'асьветчыкам, сьбрам біюра. Незамынімы ў ячэйцы кіраўнік палітзаняткамі і гурткамі бегучай політкі.

Быў дабравольцам у Чырвонай гвардыі.
Цяпер сваім прыкладным трыманьнем сярод дарослых сьлян, і ў хаце павялічвае аўтарытэтасьць ячэйкі.

Поля—старэйшая сьстра Нічыпара і Аўхіма. Маленькай засталася ад маткі. Увесь час прыходзілася і прыходзіцца

Купрэў Аўхім

Міхайла ганарыцца сваім пражыткам. «Гэта для мяне школай зьвялілася»—кажэ ён. Ня менш ганарыцца і радуецца сваімі дзяцьмі: іх у яго чатыры (два сыны і дзьве дачкі) і ўсе ў комсамале.

Меншы сын Нічыпар—два гады сакратарэтуе ў комсамольскай ячэйцы, ратарэтуе ў комсамольскай ячэйцы, ацэньвае на нагах і ўсю працу Задубскага сельсавету.

Раней быў сторажам у Кармянскім Нардоме. Жыў у халодным пакоі сумесна з бацькамі і мышамі, а політыкай займаўся старанна. Праз некаторы час Нічыпара пераводзіць з стоража у Загачдыкі Нардому.

У 1923 годзе наступіў у комсамол. 1906 году нараджэньня. Рыхтуецца да пераводу з кандыдатаў у сьбра партыі.

выносьці на сабе цяжар жаночай працы ў гаспадарцы. Ця свай ахвоце наступі-

Купрэў Нічыпар

ла ў Комсамол. Вельмі добра даглядае караньшлы, а таксама значна павялічыла ўраджайнасьць агародніны, ас бліва капусты (у мінулым годзе яна вырасьціла качан капусты вагаю блізка пуду). Заўсёды прыходзіць на сходы ячэйкі з беспартыйнымі дзяўчатамі.

Уляна—самая маладая ў сям'і. Пюнарка-комсамолка. Старанна скончыла ВШСМ. Цяпер рэгулярна чытае часопіс «Беларускі Пюнар» і газету «Чырвоная Зьмена».

Ёсьць на што глянуць, ёсьць чым палюбавацца, калі Міхайлавы дзеці, ведуючы, што сьвэня учечары заняты ў гуртку, ці сход ячэйкі, пад сьвэні бадзёрыя пачнуць увіхацца на полі кала працы.

Іхуць равам на сход, жартуюць, сьмяюцца; вяртаюцца дамоў—спрачаюцца па якому-небудзь пытаньню ці рая ца, што заўтра рабіць на гаспадарцы.

Глядзіць Міхайла на сваіх і другіх дзяцей—комсамольцаў і недаволён толькі адным: што гады вялікі і сам ня можа быць комсамольцам.

Але Міхайла на справе—комсамалец. Для яго абавязкова южная пастанова ячэйкі, ён жыць ячэйкавай радасьцю, хвае за яе няудачы. Не прапусьціць ні аднаго маленькага артыкулчыка

у газэтах «Комсомольская Правда» і «Чырвоная Зьмена». «Маладыя і бадзёрыя,—кажэ ён,—газэткі, пачытаеш, здаецца, гадоў на 30 маладзейшым стаў».

Будзем у Камуніі

На пасёлку «Ільліч» жыць і другая, вельмі ціхая, сям'я Клічэўскіх.

Кузьма Клічэўскі (старэйшы ў сям'і і гаспадары)—першы актывіст у Кармянскім раёне. Працуе ўпаўнаважаным крэдытнага таварыства, сьбрам праўленьня с.-г. таварыства імя «Чарлякова», мае незалкі паў у коопэрацыі. Надывачына ўзвўся за палешаньне сельскай гаспадаркі.

Кузьму непакоіць адно, што на пасёлку ёсьць яшчэ некалькі чалавек, не падрыхтаваных да працы ў калектыве. Так-бы зараз-жа ўтварылі «камунію».

Трое дзяцей Клічэўскіх у Комсамале. З іх адзін сын вучыцца ў Менску, у БДУ. У ячэйцы—і бацька і дзеці самыя актывныя працаўнікі.

Наогул, комсамольцы Задубскай ячэйкі вельмі агуртваны паміж сабою, вельмі дадзядз з бацькамі і з усімі старэйшымі ў сям'і, калектыўна разьяляюць усе гаспадарскія задачы.

А прыкладнасьць комсамольцаў Купрэвых, Клічэўскіх, Барысенкі Цімаха (самастойны гаспадар, любімец вясковай моладзі. Жыцьцё аддае за інтарэсы беднякі), Мядзвэдзева Мансіма, Міхайлова Ягора, Філіпенкі Ігната і др., прымушала аднаго старога Задубскага селяніна, які раней быў нават воража настроен супроць Саветаў, прыбегці на юбілей ячэйкі і трымаць такую прапанову:

Каб ня нашы дзеці—комсамольцы, дык чаго-б мы былі варты? Ня мелі б коопэратыву, таварыства, палешаных ураджаяў, машын розных апрацоўкі поля... наогул, жылі-б пастарому.

Саюзныя навіны Маёўка ў Ждановічы

Менскі АК ЛКСМБ і рэдакцыя „Чырвоная Зьмена“ распачалі падрыхтоўку да грамадзянскай маёўкі Менскай гарадской комсамольскай арганізацыі ў Ждановічы.

Маёўка вызначана на пачатку 31 ліпеня. Да не правядзеньня прыгатавання вайсковы спецыялісты. Маёўка будзе праведзена вайсковы ўхіл. Адміністрацыя чыгуны адпускае спецыяльным поезд.

Комсамол Віцебшчыны.

Культ масавая праца па раёнах.

Віцебскі АК ЛКСМБ за чэрвень м-ц правёў шэраг цікавых культурна-масавых мерапрыемстваў.

У агульна-гарадзкім маштабе праведзены масавыя паходы ў аўраіскі і гарадзкія тэатры.

Сельніцкі РК ЛКСМБ пачаў выдаць раённыя газеты па распаўсюджваньню волата, правёў масавыя натаньне на лодках па возерах.

Вяршычанскі райком правёў масавую экскурсію мясцэвай моладзі на раённы выставу нацыянальнага маштабу.

Сельніцкі РК ЛКСМБ пачаў выдаць раённыя газеты па распаўсюджваньню волата, правёў масавыя натаньне на лодках па возерах.

Гарадзкі раён правёў конкурсы на лепшага музыканта па Выраўлянаму сельсавету.

Яшчэ 110

Распачалася падрыхтоўка ў Ляхавіцкім Райбюро ЮП да выхату другой групы ў раённыя п'янінныя літэратурныя і вучэбныя курсы. Колькасць другой групы—110 чалавек.

Піонэрыя будзе крыло самалёту „Менскі Гарсавет“

Праца па збору грошаў Менскай піонерскай арганізацыі на выкуп крыла самалёта „Менскага Гарсавету“ ў распраце. Ужо сабрана больш 20 рублёў. Збор грошаў павінен быць закончаны да 15 жніўня.

Пасьля „Тыдню абароны“

20 новых ячэек ТСААвіахіму

За „Тыдзень абароны“ ў Менску з'арганізавалі 20 новых ячэек ТСААвіахіму. З'явіліся ў іх членаў і новаўзыхаўшых членаў і ўдзельніц іх працы.

20 стралковых ціраў

Каля 20 новых стралковых ціраў арганізаваны ў мянкі „Тыдзень абароны“.

Газаакурчыцельная камера ў Менску

У Менску набудавана газаакурчыцельная камера, якая кожны 2 тыдні будзе праводзіць членаў ТСААвіахіму праз газаакурчыцель.

Кружачныя зборы і лётарэі

Ад кружачных збораў і лётарэяў за „Тыдзень абароны“ сабрана на Менскай акрузе 2500 рублёў у фонд „Наш адказ Чэмпіёну“.

Хадакі ў цэнтры

(прыёмны пакой ЦВК БССР)

Пляц Волі. Невалячкі надзіс—прыёмная ЦВК. Як увойдзеш, трэба зарэгістравацца пачакаць чаргі.

12 гадзін. 3 нейкага пасяджэньня зварочваецца старшыня ЦВК т. Чарвякоў і пачынае прыём.

Першы па чарзе—селянін Аршанскай акругі тав. Саўчанка.

Ён скардзіцца на пастанову Зямельнай Камісіі, якая ў гэтым годзе яму не дала сенакосы.

Тав. Чарвякоў задае 2-3 запытаньні і справа вырашана. Ён ішо на асобнай переперцы заіску ў Зямельную Камісію, каб пастанову перагледзець. Селянін, здаволены, адыходзіць.

Іго абкружаюць чакаючыя, пытаць, цікавацца, што параіць, чым дапамог старшыня ЦВК.

Прыём ідзе. Тут, у гэтым невалячкім пакоіку вырашаюцца і дробныя справы, і скаргі селян, і важныя дзяржаўныя справы. Сельня прымае тав. Чарвякоў, заўтра беспартыйны селянін, збора прэзыдыуму ЦВК БССР т. Масальскі, назаўтра другія і г. д.

Ідуць штодзённа сюды з далёкай Палачыны, з Аршаншчыны, Мазырышчыны, ідуць пехатой, едуць на цягвіках, падводах, аўраіца калі будынку ЦВК, каб даўшы коням сена, пайсьці ў прыёмную.

І кожны селянін атрымае вырашэньне сваёй справы. Пасьля, вярнуўшыся ў сваю вёску, апаўдзе ён сваім сьляхам аб тым, як у невалячкім пакоіку вырашаюцца вялікія справы, патрэбныя для дзяржавы, для рабочых і селянства.

Э. Д. Ш.

Зварот трупы Галубка

Пасьля трох месяцаў працы ў палароцкай трупа 20 ліпеня зьявілася ў Менск.

Абслужаны Калінінскі і Гомельскія акругі ў іх дадзена да 85 спэцкаляў, з іх ікам глядачоў даходзячым да 70.000.

Тэатр абслужыў шмат з'ездаў як комсамольскіх, батрацкіх, настаўніцкіх і інш.

Спэктаклі наведвалі пераважна селяне, батракі, комсамольцы, настаўнікі і вучні.

Сяляне на спэктаклі дапусьцілі зусім дармова.

Тэатр пабыў у Горках, Клімавічах, Мейскаўлі, Крычэве, Чарыкаве, Чырвонапольі, Касьцюковічах, Унечы, Дабрушы, Гомі, Велічы, Ветцы і Рэчыцы.

Надзвычайным пасьпехам карыстаўся тэатр на Гомельшчыне: рабочыя Добрушскай і Нова-Веліцкай фабрык вынеслі паданку трупе за яе працу ў іх раёне.

Усебеларуская здраўніца.

З 1-га жніўня ў мястэчку Чарніцах пачынае працаваць Усебеларускі Рэспубліканскі дыспансэр па кожна-туберкулёзным хваробам.

Дыспансэр разлічаны на 100 чалавек.

Першы ў Гомельшчыне.

Нарком Аховы Здраўя адпусьціў сродкі на пабудову першага ў Гомельшчыне навага стацыянара.

150 торпараспрацовак.

Заўважваецца моцны рост торпараспрацовачых работ у Беларусі. У мінулым годзе налічалася 76 торпараспрацовак, у гэтым годзе—150.

НАШ ЭКРАН.

Аўстрыйскія піонэры.

На здымку—атрад аўстрыйскіх піонэраў ў часе дэманстрацыі, арганізаванай аўстрыйскім комсамолам.

Сваімі рукамі.

Маладыя радысты будуць свой уласны прыёмнік.

Помнік растрэляным комсамольцам у Вене

У 1919 годзе 19-га чэрвеня ў часе вулічнай схваткі ў Вене між рэвалюцыйнымі рабочымі і паліцыйнай апошняя забіла 17 комсамольцаў. У гэтым годзе ў дзень гадавіны забойства, аўстрыйскай компартый і комсамолам пастаўлен помнік забітым маладым рабочым. На помніку надпіс: „Будзем верны загінуўшым барацьбітам“.

ЦЭНАМ ДАРОГА—ІСЬЦІ УНІЗ

Мылу ад цэнаў ня міла

Каму патрэбна мыла? Усім, асабліва талюкамі. Чаму-ж аднальковае мыла каштуе розна?

Магазын МЦРК прадае мыла па 18 кап. куюск, антка—па 19 кап. куюск, ТПО МБВ—па 20 кап. куюск.

Соду для бязіны МЦРК прадае па 16 кап., ТПО—за 17 кап., антка—за 20 кап. Б. Г. - н.

Раней чым шапку адзець, трэба цану паглядзець

Захады ў магазін Міншвен. Мно трэба купіць простую шапку. Пытаю цану. Шапка з прастай з'орнай матэры каштуе 1 р. 15 кап. Мысьлю сабе, што дарага. Накіроўваюся ў МЦРК, а там яшчэ даражэй, прасіць за яе 1 руб. 25 кап., а прыватнік за такую самую шапку прасіць 1 руб. 10 кап., а прадае за рубель.

Вось і купілаі так шапку!

„Драбніцы“

У працу коопэрацыйнага і дзяржаўнага гандлю сустракаецца шмат так званых „драбніц“, якія, ня глядзячы на сваю драбнасьць, шкодзяць працы гандлюючых устаноў і адыхаюць спажыва.

Возьмем самы звычайны жоўты ў кветках буніет.

У ўніверсальным магазіне Менскага ЦРК ён каштуе 48 з пал. кап., а ў магазіне № 19, таго-ж МЦРК 58 з пал. к.

„Невалячка“ розніца, усяго 20 з лішнім процантаў навадачай!

Гэта завецца „драбнасьцю“!

Цэны танцуюць

І сьць чаму плакаць. Атрымае рабочы свой заробак і гутарыць з жонкай не аб тым што купіць, а дзе купіць, бо ў горадзе больш 20 ірам і 20 пэн на аднальковыя тавары.

Напрыклад трэба купіць матэрыі двецым на кашулі.

— МЦРК прадае мэтр белай матэрыі па 52 кап.

— ТПО МБВ—па 51 кап. ТПО Заходняй чыгуны—па 50 кап. Белларок—па 54 кап. і магазіны МКА—па 56 кап.

— Ясна, што тут трэба мысьляць не аб тым, што купіць, а дзе купіць.

У маладых камунальнікаў умовы працы

Цяжкія умовы працы сярэд моладзі Саюзу Камунальнікаў: большасць моладзі працуе ў самазайных прадпрыемствах. Трудомоны, хоп і заключаліся, але не саўсёды выконваюцца саматульнікамі. Тым ня менш, за апошні час саюз на працы сярэд моладзі мае значныя дасягненні.

Лік моладзі расьце

Каб параўнаць лік моладзі Саюзу Камунальнікаў мінулага году з гэтым, то мы убачым вялікі рост ліку моладзі за гэты час. Агульная колькасць моладзі, занятай на вытворчасці, павялічылася на 20 проц.—усяго моладзі ў Саюзе Камунальнікаў 424 чалавек.

Праца у саматульнікаў

За апошні час уцягнута на працу ў саматульніцкіх прадпрыемствах 68 падлеткаў Саюзу Камунальнікаў. Усяго на прыватных прадпрыемствах зараз знаходзіцца 82 падлеткі.

Зарплата павялічваецца

Падлеткам камунальнікаў у мінулым годзе ў сярэднім атрымліваў 7 руб., а зараз 13 руб. 50 кап. у месца.

Кожны 6 месяцаў праводзіцца правярка пасьпяховасьці вучняў і ў зьяўку з гэтым павышэньне іх заробку.

Пяць тыдняў

Пяць тыдняў „Чырвонай Зьмены“, яе пяцітыднёвік прашоў.

Газета змяшчала матэрыялы як „Чырвоная Зьмена“ распаўсюджваецца на мясцох, як яе скарыстоўваюць у сваёй працы ячэйковыя актывісты, што пераходзіць яе распаўсюджваньню, аб ролі юнкора ў пашырэньні сваёй газеты.

За гэты перыяд многія ячэйкі вынеслі пастанову павялічыць падпіску на газету. У некаторых ячэйках гэта прашло ад дэўнтам: «кожны комсомолец вынісвае сваю газету—Чырвоную Зьмену». У Менску (гарадзкі раён): «вынісваць актыву, ячэйковым працаўнікам газету на 6 месяцаў». Засталася гэтыя пастановы праводзіць у жыцьці, каб яны не засталіся ў стадыі пажаданьняў, шмат абцяжарючых пратакольных пастаноў, бо часта за пышнымі пастановамі хаваюцца малыя справы.

За пашырэньне тыражу газеты павінен узяцца актыву: мы наглядзілі зьявіцца што наш актыву не даецца газету, лічачы, што яна ня можа нічога даць актыву, забываючы, што ня чытаючы газету, ён ня будзе ведаць, чым жыцьці комсамольскія масы, якімі кіраваць у працы закліканьні, актывісты. Ён ня будзе ведаць якімі шляхамі расьце сьведомасьць комсамольскіх плаю, куды пінуцца, каб лепш кіраваць і дапамагаць у саюзнай працы.

Дый газета самому актывісту патрэбна. У матэрыялах зьмешчаных у працягу пяцітыднёвіка мычыталі як актывісту трэба было выкасаць і сутнасьць ліету замяжкі комсамолак Менску, і як ён не знайшоўшы „Чырвонай Зьмены“, дзе гэты ліст быў надрукаваны, прымушан быў будаваць даклад сваім адукам, высвясваць яго з пальца, займаюцца ў працягу некалькіх гадзін нікому непатрэбнай гаварыльняй.

Газета дасылала матэрыялы да дэтай політвучобы і ў аўсім ня цікавым становішчы ашынуліся актывісты забывшыя ў гэты час на газету.

Распаўсюджваньне газеты да гэтых часоў было ўскладзена на плечы ўпаўнаважаных па друку. Упаўнаважаны часта не працаваў і відома зрываў гэтым усю справу працоўнага газету да комсамольцаў. На гэту працу, бывае, вылучаюць таварыша, які зусім не цікавіцца газетай і абавязак нясе толькі ў сіду гэтага абавязку: адносіць казённы і бязумоўна ніякіх жадааных вынікаў не даючы. Такі ўпаўнаважаны падпіску збірае механічна пазыхаючы ад нуды ў руку, альбо пагубляе ўсе адрасы сабраўшы грошы, ці вынісаўшы і атрымаўшы квітанцы больш не паклапаціцца, каб газета пагала ў рукі тых, хто яе вынісаў. Часта з боку комсамольцаў наглядзіліся нездаровыя адносіны да сваёго ўпаўнаважанага, калі ў часе прэмійнальнай падпіскі, яны наўмысьля не давалі грошай, дабуваючы: «На даем табе зарабіць». Зусім абывацельскі погляд! На працу ўпаўнаважанага трэба вы-

лучыць комсамольца, які любіць гэту справу, жыве ён, клопціцца, каб газета была ў яго ячэйцы. Яшчэ лепш будзе калі за гэту справу возьмецца кожная ячэйка, падтрымоўваючы сваёй ўпаўнаважанага, і патрэбна, так актывісты, а зараз гэты абавязак прынялі на свае плечы, каб яны лічылі зараз гэта адным з галоўных вучасткаў сваёй работы.

Хваля ўзгодненай увагі да газеты, якую падняў пяцітыднёвік, павінна згуртавацца вакол таго, што выявілася як адмоўнае на працягу пяцітыднёвіку на мясцох, каб яго паступова зьнішчыць.

Хата-чыталыня ў вёсцы. Шмат ходзіць сюды моладзі. Газета тут для моладзі бязумоўна трэба, але днём з сьветкамі ня знойдзеш.

Комсамольцы чытаюць газеты навогуд, і ў пытаньнях, напрыклад, міжнароднага жыцьця, выяўляюць сьце «не прэзьюдэнтным» пешкамі, на пытаньні сьляні даюць такія адказы, што ў вачу мутна робіцца ад іхняй бязглуздыцы.

Пошта яшчэ шмат ісеу справу з дастаўкаю газеты. Трэба, каб ячэйкі на мясцох зацікавіліся гэтым і разам з поштай, а дзе і праз вышэйшыя інстанцыі зьнішчылі гэтую недарэчнасьць.

Газета павінна прасякнудь у шырокія гушчы комсамолі.

Пяцітыднёвік завастрыў на гэтым увагу—кампанія закончылася.

Засталіся наперадзе—дні буднічэй і настойна неабходнай зараз работы.

М. Блонскі.

Адназныя рэдактары

А. БАРАНЬНІКАЎ.
А. КУРЦІН.